Disney PRINCESS

Albă-ca-Zăpada și ursulețul auriu

EGMONT

Albă-ca-Zăpada și ursulețul auriu

Titlul original:
Snow White and the Golden Bear
Titlul în limba română:
Albă-ca-Zăpada și ursulețul auriu
© 2008, Disney Enterprises, Inc.
Toate drepturile rezervate.
Text: Susan Marenco
Ilustrații: Dare-Kast Studio
Grafică: Stine Trampe Broch
Traducere: Andreea Diaconu
Redactor: Lili Danilescu
Publicat de Egmont România
Bd. Carol I nr. 12, sector 3,
030164, București

Adresa de corespondență:
CP 135, OP 33, București
Tel: 021/311 40 38;
Fax: 021/311 40 39
e-mail:
egmontromania@ero.egmont.com
www.egmont.ro

ISBN: 978-973-583-953-6
Tipărit la
Monitorul Oficial, 2008

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARENCO, SUSAN
Albă-ca-Zăpada și ursulețul auriu /
text: Susan Marenco ; trad.: Andreea Diaconu ;
ed.: Lili Danilescu. - București :
Egmont România, 2008
ISBN 978-973-583-953-6
I. Diaconu, Andreea (trad.)
II. Danilescu, Lili (ed.)
821.111-93-31=135.1

EGMONT

Într-o zi de vară târzie, Albă-ca-Zăpada mergea agale către pădure, cu un coşuleţ pe braţ. Cum sezonul fructelor abia începuse, s-a gândit că ar putea să culeagă câteva, ca să facă o plăcintă delicioasă pentru cei şapte pitici. Ştia locul unde se găsesc cele mai dulci afine, mure şi zmeură din toată pădurea. Urma să le amestece pe toate şi să le prepare celor şapte pitici desertul preferat: plăcintă cu fructe de pădure, de toate felurile.

Mai avea puţin şi ajungea într-o mică vale, unde se găseau cele mai minunate şi mai gustoase fructe de pădure. Ea nu era singură, căci iepuraşii drăgălaşi ţopăiau veseli în urma ei.

Când au ajuns în vale, Albă-ca-Zăpada începu să culeagă fructele coapte şi să le pună în coşuleţ, în timp ce iepuraşii le ronţăiau de zor direct de pe ruguri.

– Vai de mine, câte fructe! se minună Albă-ca-Zăpada. Afine şi mure… şi zmeură roşie, dulce şi zemoasă!

Dar, în timp ce prinţesa îşi umplea coşuleţul, auzi un plânset undeva în depărtare.

– Se pare că cineva are necazuri! spuse ea.

Cu mare atenţie, Albă-ca-Zăpada porni pe urmele scâncetului, până ce ajunse într-un luminiş. În mijloc se afla un buştean lung şi găunos pe dinăuntru. Pe măsură ce se apropia mai mult, plânsetul se auzea tot mai tare.

Se uită peste tot în jur şi-şi dădu seama că venea dinăuntrul bușteanului!

Albă-ca-Zăpada se aplecă să se uite în interiorul buşteanului scobit. Spre mirarea ei, descoperi acolo un puişor de urs auriu, prins ca într-o capcană.

– Vai, sărmanul de tine! spuse ea. Cred că te-ai înţepenit acolo!

– Uaaa! plângea micul ursuleţ.

– Nu te îngrijora, micuţule, îl linişti Albă-ca-Zăpada cu blândeţe. Sunt sigură că te putem ajuta.

Ea se întoarse către iepuraşi.

– Acum, voi trei... fuguţa cât puteţi de repede înapoi în poiană! Aduceţi-le şi pe celelalte animale, ca să ne ajute, le rugă ea.

Cei trei iepuraşi n-au mai stat pe gânduri şi au pornit în grabă.

Când au ajuns
în poiană, l-au
anunţat pe prihor.

Prihorul le spuse
mai departe vrăbiuţelor,
care o anunţară pe
căprioară.

Căprioara o zbughi în partea opusă a pajiştei, către copacul preferat al veveriţelor, ca să le dea vestea şi acestora. Veveriţele au dus mesajul ratonilor, care le-au spus castorilor şi apoi cârtiţelor.

Între timp, în luminişul cu pricina, Albă-ca-Zăpada încerca să-l încurajeze pe ursuleţul auriu.

– Odată, când eram micuţă, şi eu am rămas înţepenită într-un copac! spuse Albă-ca-Zăpada. M-am căţărat până în vârf, iar apoi nu am mai putut să-mi dau seama cum să fac să mă dau jos! Aşa că ştiu exact ce simţi, ursuleţule.

În timp ce Albă-ca-Zăpada îi vorbea cu blândeţe, ursuleţul se opri din plâns.

Deodată, o vrăbiuţă veni în zbor către Albă-ca-Zăpada şi se aşeză pe buşteanul găunos din faţa ei. Când ridică privirea, mare îi fu mirarea prinţesei să se vadă în-conjurată de o mulţime de prieteni. Chipul ei se umplu de bucurie.

– Oh, cât sunteţi de minunaţi! le spuse ea. Aţi venit cu toţii să daţi o mână de ajutor!

Imediat, animalele s-au strecurat înăuntrul
buşteanului găunos, pe la ambele capete.

Cârtiţele l-au măsurat la pas, să vadă cât este de lung.

Păsările l-au bătut uşor cu ciocurile, să vadă cât este de gros.

În cele din urmă, ratonii şi veveriţele au venit cu un plan! Ratonii au intrat printr-o parte a buşteanului, iar veveriţele prin partea opusă. Veveriţele trăgeau, iar ratonii împingeau.

Dar zadarnic. Ursuleţul auriu era bine înţepenit!

Albă-ca-Zăpada şi prietenele ei animale trebuiau să găsească un mod de a-l elibera pe ursuleţ.

Apoi, a venit rândul căprioarelor. Cu ajutorul corniţelor lor, au încercat să ridice buşteanul în picioare. L-au ţinut de ambele capete, cât era de lung, şi s-au aşteptat ca ursuleţul să cadă prin partea cealaltă. Dar nu s-a întâmplat aşa.

Albă-ca-Zăpada oftă. Ursuleţul plângea din nou. Toţi se simţeau descurajaţi.

Deodată, prihorul zbură peste buştean şi începu să arate cu ciocul către o mică gaură de deasupra. Toţi se uitau nedumeriţi la prihor, în timp ce el arăta în continuare spre deschizătura aceea. Deodată, castorii au înţeles ce aveau de făcut! Îşi puteau folosi dinţii ascuţiţi, ca să facă gaura mai mare. Ursuleţul cel auriu ar fi putut ieşi chiar pe acolo din buştean!

Toţi aşteptau cu nerăbdare să vadă cum castorii încercau să lărgească scobitura. Ronţăiau, rupeau, smulgeau, muşcau. Albă-ca-Zăpada întinse mâna şi îl apucă pe ursuleţ de lăbuţă, în timp ce castorii mai aveau puţin şi-şi terminau treaba.

Cu cât munceau mai cu spor, cu atât deschizătura devenea mai largă.

Când ursuleţul auriu îşi scoase pentru prima oară capul prin deschizătură, cu toţii au izbucnit în urale de bucurie.

Apoi, ursuleţul a ieşit cu totul afară şi s-a întins înspre Albă-ca-Zăpada.

Ea l-a îmbrăţişat, iar el a privit-o cu ochişori plini de recunoştinţă.

Dar, în clipa următoare, ursuleţul simţi mirosul fructelor de pădure. O luă la fugă direct către coşuleţul Albei-ca-Zăpada şi acolo rămase!

– Ah, se pare că ai stat înţepenit acolo destul de mult, spuse zâmbind Albă-ca-Zăpada. Nu e de mirare că eşti atât de înfometat.

La aceste cuvinte, ursuleţul îşi scoase capul din coşuleţ. Era plin pe faţă de sucul roşiatic de fructe, ceea ce le stârni tuturor râsul. Ursuleţul auriu începu să râdă şi el. Era cel mai fericit ursuleţ, mulţumită Albei-ca-Zăpada şi prietenilor ei!

Într-o zi, pe când Albă-ca-Zăpada se plimba prin pădure, culegând mure, auzi deodată un sunet foarte ciudat. Prinţesa se îndreptă spre locul de unde veneau sunetele şi găsi un pui de urs prins în scorbura unui copac.

Oare Albă-ca-Zăpada şi prietenii ei, animalele pădurii, vor reuşi să-l [illegible] pe ursuleţul auriu?

Distribuit de:
Depozitul de Car [illegible] ibutie
Bucuresti Noi [illegible] 1083053
ALBA CA ZAPADA [illegible] AURIU
9 789735 839536
06/05/2008
YEG00584
ro

EGMONT

9 789735 839536